

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2018)0327

Izaugsmes un kohēzijas stimulēšana ES pierobežas reģionos

Eiropas Parlamenta 2018. gada 11. septembra rezolūcija par izaugsmes un kohēzijas stimulēšanu ES pierobežas reģionos (2018/2054(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 4., 162., 174.–178. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi „Eiropas teritoriālā sadarbība”²,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG)³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Direktīvu 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 20. septembra paziņojumu “Kohēzijas un izaugsmes veicināšana ES pierobežas reģionos” (COM(2017)0534),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2017. gada 20. septembra darba dokumentu, kas pievienots Komisijas paziņojumam “Izaugsmes un kohēzijas veicināšana ES pierobežas reģionos” (SWD(2017)0307),

¹ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

² OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.

³ OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.

⁴ OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.

- ņemot vērā 2018. gada 13. marta rezolūciju par mazāk attīstītajiem ES reģioniem¹,
- ņemot vērā 2018. gada 17. aprīļa rezolūciju par mazāk attīstītajiem ES reģioniem, Eiropas Komisijas septītais ziņojums²,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par ES kohēzijas politikas pamatelementiem pēc 2020. gada³,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 13. jūnija rezolūciju par partneru līdzdalības palielināšanu un pārredzamības uzlabošanu Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanā⁴,
- ņemot vērā 2017. gada 18. maija rezolūciju par Eiropas reģioniem piemērotāko finansējumu kombināciju: finanšu instrumentu un dotāciju līdzsvarošana ES kohēzijas politikā⁵,
- ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 16. februāra rezolūciju par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu⁶,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2017. gada 8. februāra atzinumu par trūkstošajiem transporta savienojumiem pierobežas reģionos⁷,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. septembra rezolūciju par kohēzijas politiku un pētniecības un inovācijas stratēģijām pārdomātai specializācijai (RIS3)⁸,
- ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par Eiropas teritoriālo sadarbību — paraugprakse un inovatīvi pasākumi⁹,
- ņemot vērā 2016. gada 10. maija rezolūciju par jauniem teritoriālās attīstības instrumentiem 2014.–2020. gada kohēzijas politikā — integrēti teritoriālie ieguldījumi un sabiedrības virzīta vietējā attīstība¹⁰,
- ņemot vērā augsta līmeņa grupas ESI fondu līdzekļu saņēmēju vienkāršošanas jautājumos secinājumus un ierosinājumus,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A8-0266/2018),

A. tā kā ES un tās tuvākajām kaimiņvalstīm Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijā

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0067.
² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0105.
³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0254.
⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0245.
⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0222.
⁶ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0053.
⁷ OV C 207, 30.6.2017., 19. lpp.
⁸ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0320.
⁹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0321.
¹⁰ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0211.

(EBTA) ir 40 iekšējās sauszemes robežas un ES iekšējie pierobežas reģioni, un šie reģioni aptver 40 % no Savienības teritorijas, tajos dzīvo 30 % ES iedzīvotāju un tie rada gandrīz vienu trešdaļu no ES IKP;

- B. tā kā pierobežas reģioni, jo īpaši tie, kuros ir mazāks iedzīvotāju blīvums, parasti saskaras ar sliktākiem sociālās un ekonomiskās attīstības apstākļiem un parasti darbojas mazāk ekonomiski efektīvi nekā citi reģioni dalībvalstīs, un to ekonomiskais potenciāls netiek pilnībā izmantots;
 - C. tā kā fiziskie un/vai ģeogrāfiskie šķēršļi arī veicina ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas ierobežošanu starp pierobežas reģioniem gan ES, gan ārpus tās, jo īpaši attiecībā uz kalnu reģioniem;
 - D. tā kā, neraugoties uz jau īstenotajiem centieniem, šķēršļi, kas galvenokārt ir administratīvi, lingvistiski un juridiski, joprojām pastāv un kavē izaugsmi, ekonomisko un sociālo attīstību un kohēziju starp pierobežas reģioniem un to iekšienē;
 - E. tā kā Komisija 2017. gadā aplēsa, ka tikai 20 % no pašreizējo šķēršļu novēršanas pierobežas reģionos varētu tajos radīt IKP pieaugumu par 2 % jeb aptuveni EUR 91 miljardiem, kas nozīmē aptuveni miljonu jaunu darbvieta; tā kā ir plaši atzīts, ka teritoriālā sadarbība, tostarp pārrobežu sadarbība, nodrošina patiesu un redzamu pievienoto vērtību, jo īpaši ES iedzīvotājiem, kas dzīvo pie iekšējām robežām;
 - F. tā kā kopējais pārrobežu darba ņēmēju un studentu skaits, kas strādā citā ES valstī, ir aptuveni 2 miljoni, no kuriem 1,3 miljoni ir darba ņēmēji, kas ir 0,6 % no visiem darba ņēmējiem 28 ES dalībvalstīs;
 - G. tā kā pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) 95 % Eiropas transporta tīklu (TEN-T) un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (CEF) finansējuma tiek piešķirts TEN-T galvenajiem koridoriem, savukārt nelieli projekti visaptverošajā tīklā un pasākumi, kas nodrošina savienojumu ar TEN-T tīklu, lai gan ir būtiski konkrētu problēmu risināšanai un pārrobežu savienojumu un ekonomikas attīstībai, bieži vien nav tiesīgi saņemt līdzfinansējumu vai valsts finansējumu;
 - H. tā kā Komisija ir arī iecerējusi izklāstīt savu nostāju attiecībā uz iekšējiem jūras pierobežas reģioniem;
 - I. tā kā ES ārējo robežu reģioni, tostarp tālākie reģioni, lauku apvidi, apgabali, kurus ietekmē rūpniecības restrukturizācija, un reģioni Savienībā, kuri cieš attāluma, izolētības, atrašanās uz salas vai citu smagu un pastāvīgu dabas vai demogrāfisko ierobežojumu dēļ atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantam, arī būtu pelnījuši Komisijas pieņemtu nostāju,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Izaugsmes un kohēzijas veicināšana ES pierobežas reģionos", kas pēc pētniecības un dialoga divu gadu garumā dod vērtīgu ieskatu attiecībā uz problēmām un šķēršļiem, ar ko saskaras ES iekšējie pierobežas reģioni; šajā kontekstā uzsver, cik svarīgi ir izmantot un publiskot labas prakses un veiksmes stāstus, kā tas ir darīts šajā Komisijas paziņojumā, un mudina veikt turpmākus pasākumus ar līdzīgu analīzi attiecībā uz ES ārējo robežu reģioniem;

Pastāvīgo šķēršļu novēršana

2. norāda, ka piekļuvei sabiedriskajiem pakalpojumiem un to attīstībai ir izšķiroša nozīme 150 miljoniem iedzīvotāju iekšējos pārrobežu reģionos un ka šo piekļuvei bieži kavē daudzi juridiski un administratīvi, tostarp lingvistiski, šķēršļi; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis maksimāli palielināt savus centienus un pastiprināt sadarbību, lai novērstu šos šķēršļus un veicinātu un ieviestu e-pārvaldi, jo īpaši saistībā ar veselības aprūpes pakalpojumiem, transportu, svarīgas fiziskās infrastruktūras izveidi, izglītību, kultūru, sportu, komunikācijām, darbaspēka mobilitāti, vidi, kā arī regulējumu, pārrobežu tirdzniecību un uzņēmējdarbības attīstību;
3. uzsver, ka problēmas un uzdevumi, ar kuriem saskaras pierobežas reģioni, zināmā mērā ir kopīgi, taču arī atšķiras dažādos reģionos vai dalībvalstīs un ir atkarīgi jo īpaši no konkrētā reģiona juridiskajām, administratīvajām, ekonomiskajām un ģeogrāfiskajām iezīmēm, kas padara nepieciešamu individuālu pieeju ikvienam no šiem reģioniem; atzīst kopumā pārrobežu reģionu apvienoto attīstības potenciālu; atbalsta individuāli pielāgotu, integrētu un uz vietu balstītu pieeju, piemēram, sabiedrības virzītu vietējo attīstību (SVVA);
4. uzsver, ka dalībvalstu atšķirīgie tiesiskie un institucionālie regulējumi var radīt tiesisko nenoteiktību pierobežas reģionos, kā rezultātā palielinās īstenošanas projektiem vajadzīgais laiks un to izmaksas, kā arī tas rada papildu šķēršļus iedzīvotājiem, iestādēm un uzņēmumiem pierobežas reģionos, bieži kavējot labas iniciatīvas; tādēļ uzsver, ka ir vēlama lielāka papildināmība, labāka koordinācija un saziņa, sadarbspēja un gatavība novērst šķēršļus starp dalībvalstīm vai vismaz pierobežas reģiona līmenī;
5. atzīst pārrobežu darba ņēmēju īpašo situāciju, kurus visvairāk skar pierobežas reģionos esošās problēmas, tostarp it sevišķi diplomu un citu kvalifikāciju, kas iegūtas pēc pārkvalifikācijas, atzīšanas, veselības aprūpes, transporta un piekļuves informācijai par brīvajām darbvietām, sociālā nodrošinājuma un nodokļu sistēmu jomā; šajā sakarībā aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai pārvarētu šos šķēršļus un nodrošinātu lielākas pilnvaras, līdzekļus un pietiekamu elastību reģionālajām un vietējām iestādēm pierobežas reģionos nolūkā nodrošināt labāku saskaņošanu ar kaimiņvalstu juridiskajām un administratīvajām sistēmām ar mērķi uzlabot pārrobežu darba ņēmēju dzīves kvalitāti; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir izplatīt un izmantot paraugpraksi visā ES; uzsver, ka šīs problēmas ir vēl jo sarežģītākas pārrobežu darba ņēmējiem, kas dodas uz un kas ir no valstīm, kuras nav ES dalībvalstis;
6. norāda uz problēmām, kas saistītas ar uzņēmējdarbību pierobežas reģionos, jo īpaši saistībā ar darba tiesību un komercietību pieņemšanu, nodokļiem, publisko iepirkumu vai sociālā nodrošinājuma sistēmām; aicina dalībvalstis un reģionus labāk pielāgot vai tuvināt attiecīgās tiesību normas pārrobežu apgabalu radītajām problēmām, veicināt papildināmību un panākt konverģenci tiesiskajos regulējumos nolūkā nodrošināt lielāku juridisko saskaņotību un elastību valsts tiesību aktu īstenošanā, kā arī uzlabot informācijas izplatīšanu par pārrobežu jautājumiem, piemēram, izveidojot vienas pieturas aģentūras, lai darba ņēmēji un uzņēmumi varētu izpildīt savas saistības un pilnībā īstenot savas tiesības, kā to prasa tās dalībvalsts likumdošanas sistēma, kurā tie sniedz savus pakalpojumus; aicina labāk izmantot esošos risinājumus un garantēt finansējumu esošajām sadarbības struktūrām;
7. pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojumā nav iekļauts īpašs mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) novērtējums, tostarp iespēja izskatīt papildu atbalsta sniegšanu tiem; uzskata, ka MVU saskaras ar īpašām problēmām saistībā ar pārrobežu mijiedarbību, kas ietver

problēmas, kuras attiecas uz valodu, administratīvajām spējām un kultūras un juridiskajām atšķirībām, bet neaprobežojas ar šīm problēmām; uzsver, ka šī problēma ir īpaši svarīga, jo MVU nodarbina 67 % ES nefinanšu uzņēmumu darba ņēmēju un rada 57 % pievienotās vērtības¹;

8. norāda, ka pārrobežu reģionos, jo īpaši tajos, kuros ir mazāks iedzīvotāju blīvums, transports, jo īpaši pārrobežu sabiedriskā transporta pakalpojumi, joprojām nav pietiekami attīstīts un koordinēts daļēji tāpēc, ka trūkst savienojumu vai tie vairs netiek izmantoti, un tas kavē pārrobežu mobilitāti un ekonomiskās attīstības perspektīvas; turklāt uzsver, ka arī pārrobežu transporta infrastruktūru īpaši nelabvēlīgi ietekmē sarežģīta regulatīvā un administratīvā kārtība; uzsver esošo potenciālu ilgtspējīga transporta attīstībai, galvenokārt balstoties uz sabiedrisko transportu, un šajā sakarībā sagaida turpmāko Komisijas pētījumu par trūkstošiem dzelzceļa savienojumiem pie ES iekšējām robežām; uzsver, ka jebkuram šādam pētījumam vai turpmākiem ieteikumiem vajadzētu citā starpā pamatoties uz informāciju un pieredzi no vietējām, reģionālām un valsts iestādēm un ka tajos būtu jāņem vērā jebkādi priekšlikumi par pārrobežu sadarbību un, ja tādi jau ir formulēti, par pārrobežu savienojumu uzlabošanu, un aicina pārrobežu reģionālās iestādes ierosināt veidus, kā pārvarēt pastāvošās nepilnības transporta tīklos; atgādina, ka dažkārt esošā dzelzceļa infrastruktūra vairs netiek izmantota atbalsta trūkuma dēļ; uzsver priekšrocības, ko turpmāka ūdensceļu attīstība var sniegt vietējām un reģionālām ekonomikām; prasa izveidot EISI asi ar pienācīgu budžetu, lai varētu ieviest trūkstošos savienojumus ilgtspējīgā transporta infrastruktūrā pierobežas reģionos; uzsver nepieciešamību novērst transporta sastrēgumus, kas kavē saimniecisko darbību, piemēram, transportu, tūrismu un iedzīvotāju ceļošanu;
9. ņem vērā to, ka pārrobežu dzīves reģionu pievilcība dzīvošanas un ieguldījumu ziņā ir ļoti atkarīga no dzīves kvalitātes un iedzīvotājiem un uzņēmumiem sniegto sabiedrisko un komerciālo pakalpojumu un transporta kvalitātes, un to var nodrošināt, tikai cieši sadarbojoties valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, kā arī uzņēmumiem abās robežas pusēs;
10. pauž nožēlu par to, ka dažādas un sarežģītas iepriekšējas atļaujas piešķiršanas procedūras attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumiem un izmantotajām maksājumu un izdevumu atlīdzināšanas metodēm, administratīvais slogs pacientiem saistībā ar pārrobežu apspriedēm ar speciālistiem, nesavietojamība tehnoloģiju izmantošanā un pacientu datu kopīgošanā, kā arī vienotas pieejamas informācijas trūkums ne tikai ierobežo pieejamību abās robežas pusēs un tādējādi kavē veselības aprūpes iespēju pilnīgu izmantošanu, bet arī traucē neatliekamās palīdzības un glābšanas dienestiem veikt pārrobežu darbības;
11. uzsver ES pierobežas reģionu lomu vides aizsardzībā un saglabāšanā, jo vides piesārņojums un dabas katastrofas bieži vien ir pārrobežu jautājumi; šajā kontekstā atbalsta pārrobežu projektus vides aizsardzības jomā ES ārējo robežu reģionos, jo šie reģioni bieži saskaras ar vides problēmām, ko rada atšķirīgi vides standarti un tiesību akti ES kaimiņvalstīs; aicina arī uzlabot sadarbību un koordināciju ūdens iekšējo ūdeņu pārvaldības jomā, lai novērstu dabas katastrofas, piemēram, plūdus;
12. aicina Komisiju steidzami risināt problēmas, ko rada fiziskas un ģeogrāfiskas barjeras starp pierobežas reģioniem;

¹ Gada ziņojums par Eiropas MVU 2016/2017, 6. lpp.

Sadarbības un uzticēšanās stiprināšana

13. uzskata, ka dažādu ieinteresēto personu no vietējā līdz valsts līmenim, tostarp pilsoniskās sabiedrības, politiskā griba un elastīga pieeja ir būtiska, lai pārvarētu iepriekš minētos pastāvīgos šķēršļus; uzskata, ka kohēzijas politikas vērtība pierobežas reģionos ir balstīta uz mērķi veicināt nodarbinātību un izaugsmi un ka šī rīcība jāuzsāk Savienības, dalībvalsts, reģionālā un vietējā līmenī; tādēļ prasa īstenot labāku koordināciju un dialogu, efektīvāku informācijas apmaiņu un turpmāku paraugprakses apmaiņu starp iestādēm, jo īpaši vietējā un reģionālā līmenī; mudina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt šādu sadarbību un nodrošināt finansējumu sadarbības struktūrām, lai garantētu attiecīgo vietējo un reģionālo iestāžu pienācīgu darbības un finansiālo autonomiju;
14. uzsver izglītības un kultūras nozīmi un jo īpaši iespējas pastiprināt centienus, lai veicinātu daudzvalodību un starpkultūru dialogu pierobežas reģionos; uzsver skolu un vietējo plašsaziņas līdzekļu potenciālu šajos centienos un mudina dalībvalstis, reģionus un pašvaldības pie iekšējām robežām ieviest kaimiņvalstu valodu mācīšanu savā mācību programmā no pirmsskolas vecuma; turklāt uzsver, cik svarīgi ir veicināt daudzvalodu pieeju visos administratīvajos līmeņos;
15. mudina dalībvalstis sekmēt un veicināt labāku izpratni par sertifikātiem, diplomiem un aroda un profesionālajām kvalifikācijām un to savstarpēju atzīšanu starp kaimiņu reģioniem; līdz ar to mudina iekļaut mācību programmā īpašas prasmes, lai palielinātu pārrobežu nodarbinātības iespējas, tostarp prasmju validēšanu un atzīšanu;
16. mudina veikt dažādus pasākumus ar mērķi cīnīties pret visu veidu diskrimināciju pierobežas reģionos un likvidēt šķēršļus neaizsargātām personām atrast darbu un integrēties sabiedrībā; šajā sakarībā atbalsta sociālo uzņēmumu popularizēšanu un attīstīšanu pierobežas reģionos kā darbvietu radīšanas avotu, jo īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, jauniešiem, kas ir bezdarbnieki, un personām ar invaliditāti;
17. atzinīgi vērtē e-pārvaldes rīcības plānu 2016.–2020. gadam¹ kā līdzekli, lai panāktu efektīvu un iekļaujošu valsts pārvaldi, un atzīst šā plāna konkrēto vērtību attiecībā uz vienkāršošanas pasākumiem pierobežas reģionos; norāda, ka esošo e-pārvaldes sistēmu sadarbība ir nepieciešama valsts, reģionālā un vietējā līmenī; tomēr pauž bažas par šā plāna nevienmērīgo īstenošanu dažās dalībvalstīs; pauž bažas arī par iestāžu elektronisko sistēmu bieži vien nepietiekamo sadarbību un to, ka ārvalstu uzņēmējiem ir nepietiekami pieejami tiešsaistes pakalpojumi, lai sāktu uzņēmējdarbību citā valstī; tādēļ aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai veicinātu piekļuvi saviem digitālajiem pakalpojumiem, tostarp lingvistiskiem instrumentiem, potenciālajiem lietotājiem no tuvējām teritorijām, aicina iestādes pārrobežu reģionos izveidot elektroniskus portālus, lai attīstītu pārrobežu uzņēmējdarbības iniciatīvas; mudina dalībvalstis, reģionālās un vietējās iestādes pastiprināt savus centienus attiecībā uz e-pārvaldes projektiem, kas pozitīvi ietekmēs pierobežas iedzīvotāju dzīvi un darbu;
18. norāda, ka daži iekšējie un ārējie pierobežas reģioni saskaras ar nopietnām migrācijas problēmām, kas bieži vien pārsniedz to reaģēšanas spējas, un mudina atbilstīgi izmantot *Interreg* programmas, kā arī īstenot labas prakses apmaiņu starp vietējām un

¹ Komisijas 2016. gada 19. aprīļa paziņojums „ES e-pārvaldes rīcības plāns 2016.–2020. gadam: pārvaldes digitalizēšanās paātrināšana” (COM(2016)0179);

reģionālajām iestādēm pierobežas apgabalos saistībā ar bēgļu, kuriem piemēro starptautisko aizsardzību, integrāciju; uzsver nepieciešamību pēc atbalsta un koordinācijas Eiropas līmenī, kā arī nepieciešamību valstu valdībām atbalstīt vietējās un reģionālās iestādes šo problēmu risināšanā;

19. mudina Komisiju sniegt ieskatu par to, kā risināt problēmas, ar kurām saskaras gan iekšējie jūras, gan ārējie pierobežas reģioni; prasa papildu atbalstu pārrobežu projektiem starp ES ārējās robežas reģioniem un kaimiņvalstu pierobežas reģioniem, jo īpaši tajos trešo valstu reģionos, kas ir iesaistīti ES integrācijas procesā; šajā sakarībā atkārtoti norāda, ka problēmas, ar kurām saskaras visi pierobežas reģioni, zināmā mērā ir kopīgas un ka tām ir nepieciešama diferencēta un individuāli pielāgota pieeja; uzsver, ka ir jāpievērš īpaša uzmanība un jānodrošina pienācīgs atbalsts tālākajiem reģioniem pie ES ārējām robežām ;
20. uzsver, ka turpmākajā kohēzijas politikā būtu pienācīgi jāapsver un jāsniedz atbalsts tiem ES reģioniem, kurus visvairāk ietekmē Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības, jo īpaši tiem reģioniem, kas līdz ar to turpmāk atradīsies pie ES (jūras vai sauszemes) robežām;
21. aicina dalībvalstis uzlabot to veselības aprūpes pakalpojumu papildināmību pierobežas reģionos un nodrošināt patiesu sadarbību pārrobežu neatliekamās palīdzības pakalpojumu sniegšanā, piemēram, veselības aprūpes, kārtības nodrošināšanas un ugunsdrošības pakalpojumu jomā, lai garantētu, ka tiek ievērotas pacientu tiesības, kā paredzēts Pārrobežu veselības aprūpes direktīvā, kā arī palielināt pakalpojumu pieejamību un kvalitāti; aicina dalībvalstis, reģionus un pašvaldības noslēgt divpusējus vai daudzpusējus pamat nolīgumus par pārrobežu sadarbību veselības aprūpes jomā un šajā sakarībā vērš uzmanību uz tā sauktajām *ZOAST* zonām (*Zones Organisées d'Accès aux Soins Transfrontaliers*), kurās pierobežas teritoriju iedzīvotāji var saņemt veselības aprūpi abpus robežai īpašās veselības aprūpes iestādēs bez jebkādiem administratīviem vai finansiāliem šķēršļiem un kuras ir kļuvušas par etalonu pārrobežu sadarbībai veselības aprūpes jomā visā Eiropā;
22. aicina Komisiju izpētīt iespējas uzlabot sadarbību un pārvarēt šķēršļus, kas kavē reģionālo attīstību pie ārējām robežām ar kaimiņu reģioniem, jo īpaši ar to valstu reģioniem, kuras gatavojas pievienoties ES;
23. uzsver neliela mēroga un pārrobežu projektu nozīmi, tuvinot cilvēkus un tādējādi radot jaunu potenciālu vietējai attīstībai;
24. uzsver, cik svarīgi ir mācīties no dažu pierobežas reģionu veiksmīgās pieredzes un vairāk izmantot tās potenciālu;
25. uzsver sporta kā instrumenta, kas veicina pierobežas reģionu kopienu integrāciju, nozīmi un aicina dalībvalstis un Eiropas Komisiju piešķirt pietiekamus saimnieciskos resursus teritoriālās sadarbības programmām, lai finansētu vietējo sporta infrastruktūru;

ES instrumentu izmantošana labākai saskaņotībai

26. uzsver Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) programmu un jo īpaši pārrobežu sadarbības programmu ļoti svarīgo un pozitīvo lomu pierobežas reģionu, tostarp jūras un ārējo robežu reģionu, ekonomiskajā un sociālajā attīstībā un kohēzijā; atzinīgi vērtē

to, ka Komisijas DFS priekšlikumā 2021.–2027. gadam ETS tiek saglabāta kā svarīgs mērķis ar lielāku nozīmi kohēzijas politikā pēc 2020. gada, prasa ievērojami palielināt budžetu, jo īpaši pārrobežu komponentam; uzsver ETS ievērojamo Eiropas pievienoto vērtību un aicina Padomi pieņemt šajā sakarībā ierosinātās apropriācijas; vienlaikus uzsver, ka ir jāvienkāršo programmas, jānodrošina labāka ETS saskaņotība ar ES vispārējiem mērķiem un jānodrošina programmām elastīgums, lai labāk risinātu vietējās un reģionālās problēmas, samazinātu administratīvo slogu saņēmējiem un atvieglotu ieguldījumu veikšanu ilgtspējīgas infrastruktūras projektos, izmantojot pārrobežu sadarbības programmas; aicina pārrobežu reģionu iestādes intensīvāk izmantot šajās programmās sniegto atbalstu;

27. aicina Komisiju regulāri iesniegt Eiropas Parlamentam ziņojumu par to šķēršļu sarakstu, kuri ir likvidēti pārrobežu sadarbības jomā; mudina Komisiju uzlabot esošos inovatīvos instrumentus, kas palīdz modernizēt un padziļināt pašreizējo pārrobežu sadarbību, piemēram, robežu kontaktpunktu, un nostiprināt *SOLVIT*, kā arī vienoto digitālo vārteju ar mērķi koordinēt zinātību un konsultācijas par pārrobežu reģionālajiem aspektiem un turpināt izstrādāt jaunus instrumentus; aicina Komisiju un dalībvalstis, ciktāl iespējams, digitalizēt valsts pārvaldes darbību, lai nodrošinātu visaptverošu digitālo sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem un uzņēmumiem pierobežas reģionos;
28. uzsver to, cik svarīgi ir, lai Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, reģioniem un pašvaldībām, vāktu informāciju par pārrobežu mijiedarbību, nodrošinot labāku un pamatotāku lēmumu pieņemšanas procesu, kā arī atbalstot un finansējot izmēģinājuma projektus, programmas, pētījumus, analīzi un teritoriālo izpēti;
29. aicina labāk izmantot ES makroreģionālās stratēģijas, risinot problēmas, kas saistītas ar pierobežas reģioniem ;
30. uzskata, ka kohēzijas politikai vajadzētu būt vairāk orientētai uz ieguldījumiem cilvēkos, jo pierobežas reģionu ekonomiku var palielināt efektīvs ieguldījumu kopums inovācijās, cilvēkkapitālā, labā pārvaldībā un institucionālās spējās;
31. pauž nožēlu par to, ka Eiropas teritoriālās sadarbības grupas potenciāls netiek pilnībā izmantots, kas daļēji varētu būt saistīts ar reģionālo un vietējo iestāžu atrunām, un daļēji — ar bažām par kompetenču nodošanu un pašreizējo informācijas trūkumu par to attiecīgajām kompetencēm; prasa, lai tiktu ātri apzināti un novērsti jebkādi citi šīs situācijas iespējamie cēloņi; aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai pārvarētu šķēršļus šā instrumenta efektīvai piemērošanai; atgādina, ka Komisijas galvenajam uzdevumam ETS programmās vajadzētu būt sadarbības veicināšanai starp dalībvalstīm;
32. mudina ņemt vērā to daudzo eiroreģionu pieredzi, kuri darbojas ES iekšējos un ārējos pierobežas reģionos, lai veicinātu pierobežas reģionu iedzīvotāju ekonomiskās un sociālās attīstības un dzīves kvalitātes iespējas; aicina novērtēt eiroreģionu darbību reģionālās sadarbības jomā un to līdzdalību ES pierobežas reģionu iniciatīvās un veiktajos pasākumos, lai koordinētu un optimizētu to darba rezultātus šajā jomā;
33. uzsver, ka teritoriālās ietekmes novērtējums veicina labāku izpratni par politikas virzienu telpisko ietekmi; aicina Komisiju, ierosinot ES likumdošanas iniciatīvas, apsvērt iespēju noteikt teritoriālās ietekmes novērtējumam svarīgāku lomu;
34. stingri uzskata, ka Eiropas pārrobežu konvencija (*ECBC*), kas gadījumā, ja tiktu

teritoriāli ierobežota pārrobežu infrastruktūra vai pakalpojums (piemēram, slimnīca vai tramvaja līnija), ļautu piemērot valsts normatīvo sistēmu un/vai standartus, kas attiecas uz vienu no divām vai vairākām attiecīgajām valstīm, un vēl vairāk samazinātu pārrobežu šķēršļus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē neseno publicēto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānismu juridisko un administratīvo šķēršļu novēršanai pārrobežu kontekstā (COM(2018)0373);

35. gaida Komisijas regulas priekšlikumu par pārrobežu sadarbības pārvaldības instrumentu, lai izvērtētu tā lietderību attiecīgajiem reģioniem;

o

o o

36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, dalībvalstu un reģionālajiem parlamenti, RK un EESK.